

Frumvarp til laga

um breytingu á lögum um 40 stunda vinnuviku, nr. 88/1971 (lögbundnir frídagur).

Flm.: Þorsteinn Sæmundsson, Anna Kolbrún Árnadóttir, Bergþór Ólason,
Birgir Þórarinsson, Gunnar Bragi Sveinsson, Ólafur Ísleifsson,
Sigmundur Davíð Gunnlaugsson, Sigurður Páll Jónsson.

1. gr.

Í stað orðanna „og 17. júní“ í 1. mgr. 6. gr. laganna kemur: 17. júní og 1. desember.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Greinargerð.

Þann 1. desember 2018 eru liðin 100 ár frá því að Ísland varð frjálst og fullvalda ríki með lögfestingu sambandslagasamnings við Danmörku. Af því tilefni eru fyrirhuguð margvísleg hátíðahöld á árinu 2018, m.a. á vegum Alþingis, enda vel við hæfi að svo mikilvægra tímamóta í lífi þjóðarinnar sé minnst með jákvæðum og afgerandi haetti. Á sama grundvelli er því lagt til með frumvarpi þessu að frá og með þessari hundruðstu ártíð fullveldisins verði 1. desember ár hvert lögbundinn frídagur.

Í lögum um 40 stunda vinnuviku, nr. 88/1971, er nú, auk helgidaga þjóðkirkjunnar, sérstaklega kveðið á um fjóra heila frídag: sumardaginn fyrsta, fyrsta mánuðag í ágúst (frídag verslunarmana), 1. maí (baráttudag verkalyðsins) og þjóðhátiðardag Íslendinga 17. júní.

Að mati flutningsmannna hefur enginn þessara daga haft í för með sér jafnmiklar grundvallarbreytingar á sögu og lífi íslensku þjóðarinnar og fullveldisdagurinn 1. desember 1918, dagurinn sem markaði fullnaðarsigur í sjálfstæðisbaráttu Íslendinga. Með því er ekki gert lítið úr sögu eða mikilvægi þessara daga, sem að sönnu er ærið, en í ljósi þess að mælt er fyrir um að þessir fjórir dagar skuli vera almennir frídagur samkvæmt lögum um 40 stunda vinnuviku, nr. 88/1971, og þeir þannig festir í sameiginlegt minni þjóðarinnar, telja flutningsmenn eðlilegt og rétt að fullveldisdagurinn 1. desember verði jafnframt gerður að frídegi á sama hátt og mikilvægi hans verði þannig minnst um alla framtíð.